

Misafirperverlik

– Mecaz Adam · 14 Şubat 2016

Yalnız başımayım yine. Eski günler düşüyor aklımın odalarına. Hepsine de misafirperverliğimle muamele yapıyorum. Yıkıp dökmüyorum hiçbir şeyi. Mesela en sevmediğim hatıram oturmuş gözyaşlarımdan içiyor. Onu kovmak geçiyor içimden ama dur diyorum. Sana yakışmaz...Atıyorum kendimi sokaklara. Hasret beni saygıyla selamlıyor. Özlem yüzünüzün teki zaten kovsan da gitmek bilmiyor. Gökyüzü desen zaten hep sarhoş. Almış eline yağmuru kana kana içiyor. Hepsine gülüp geçiyorum...Şehrin uğultusundan sıyrılıp kendimi doğaya atıyorum. Ağaçlar yaprak döküyor. Bülbül dala konmuş gelmeyecek güle ağlıyor. Kuşlar bavulunu toplamış göçüyor. İçim burkuluyor.. Bir yere kıvrılıp bende ağlıyorum.Senli bir türkü düşüyor dilime. Her nakarata varışında yağmur başlıyor. Ne zormuş seni sensizken bile sevmek. Oysa ne güzeldi ilk zamanlar. Aklımın başımda olmadığı zamanlar. Gönlümün huzurla dolduğu, yüzümde çiçekler açtığı, kalbimin küt küt attığı yıllar...Düşündüm de acaba sende ben gibi bir yerlerde eski günlerin havasını soluyor musun? Bir şarkı, ya da bir film sahnesinde ağlıyor musun? Kıyıda ayrılan feribot'un arkasından "durun gitmeyin sizi sevenler var" diyor musun? Yine olmayacak hayaller peşinde aklım. Sevseydin gider miydin. Ölümü bana değer görür müydün. Korktuğumu bile bile beni yokluğunda mahpus eder miydin. Neyse boşver sen düşünme bunları....Anılar geldi gitmek bilmiyor. Misafir dediğin misafirliğini bilmeli. Böyle de olmaz ki...